

i mindste Maade kunde være beløvet paa den hele Række af Indvendinger, som her ere fremsførte.

J. M. Hansen: De Ytringer, som ere faldne fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrads) Side, gjøre, at jeg ikke kan undlade endnu at sige et Par Ord. Det er ganske vist, at Stillingen er saaledes for Diebliffet, at man ikke, selv om vigtige Sager, skal fortsætte en langvarig Kamp, naar man ikke anseer det for nødvendigt; men Sagen er at undersøge de enkelte, specielle Tilfældes Beskaffenhed, naar Talen er om at gjøre denne Grundsaetning anvendelig. Vi have nu her et Tilfælde, hvor den ærede Rigsdagsmand allerede paa Sagens tidligere Stadium har stemt for Regjeringens Forslag, og han har altsaa let ved at tilraade os nu at give efter, for at han kan komme i Majoritet, hvori han ikke var sidst. Han kan derfor meget let i dette Tilfælde staa op og anbefale os Forsonlighed og Tilmærkelse, især da han anseer Spørgsmaalet for ubetydeligt, hvad vi Andre paa det Alvorligste og Bestemteste have udtalt, at vi ikke gjøre. Der har været mangfoldige andre Leiligheder, hvor baade jeg og andre Rigsdagsmænd have talt i forskjellige Sager om, at man ikke skulde udhale disse Sagers Afgjørelse ved langvarige Kampe, men da have vi ikke havt den Fornøielse, at den ærede Rigsdagsmand har givet os Medhold i vore Betragtninger, men da have vi seet den ærede Rigsdagsmand stille sig paa deres Side, som have deeltaget i disse langvarige Kampe. Derfor er det, at jeg vil gjøre opmærksom paa, at man i denne Sag vel kan gjøre gjældende, at man skal give efter, men at denne Betragtning, ikke i og for sig selv, har en saadan Vægt, som det

syntes at den ærede Rigsdagsmand vilde tillægge den, da det er den paagjældende Sags egen Beskaffenhed, som for Enhver især maa afgjøre, hvorvidt dette Hensyn til Eftergivenhed kan gjøre sig gjældende eller ikke. Hvor meget man end kan være enig om at erkjende for rigtigt, at man ikke skal drage Sagerne ud ved langvarige Kampe, saa er der dog altid Nogle i en og Andre i en anden Sag bestemte paa, at holde igjen og at holde ud i langvarige Kampe, fordi de ansee det for det Rette og Rigtige. — At nu den Sag er een af dem, hvori den ærede Rigsdagsmand ikke finder Saadant rigtigt, det have vi hørt og erfaret under Sagens tidligere Behandling; men nu ansee vi netop denne Sag for een af dem, hvori disse langvarige Kampe, naar de ikke kunne undgaaes paa en nogenlunde god Maade, maa føres, for saavidt vi ere istand til at føre dem.

J. Pedersen (Præstø Amts 4de Valgfreds): Indtil den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) udtalte sig, har jeg ikke været enig med mig selv om, hvorledes jeg skulde afgive min Stemme; men nu har jeg besluttet, at jeg vil stemme for Forslaget; saaledes som det første Gang forelaa; men jeg skal dog bemærke, at, naar jeg er kommen til en forandret Mening fra forrige Gang, da jeg hørte til Majoriteten, saa har det nærmest været ved den Betragtning, at jeg ikke troer, at vi tilfulde eller i det fulde Omfang raade over disse Forhold, og jeg haaber ogsaa, at, dersom den Sag, som vi afgjorde iafte, hvori jeg var i Minoriteten, skulde komme tilbage igjen, at den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds da vil indtage den samme Stilling, som han indtager til nærværende Lov.